

Reactie ONL voor Ondernemers – Consultatie Wet plan van aanpak witwassen

ONL voor Ondernemers stelt voorop dat het voorkomen van witwassen en financieren van terrorisme ook voor ondernemers van uiterst belang is. Poortwachters erkennen dat zij een bijzondere verantwoordelijkheid hebben om de maatschappij te behoeden tegen ondermijning. Helaas constateert ONL dat wetgeving die tracht deze verantwoordelijkheid aan te scherpen onvoldoende oog heeft voor de grote diversiteit aan instellingen die onder de Wwft vallen. In toenemende mate wordt wet- en regelgeving complexer en lijkt geschreven te worden voor grote financiële instellingen die voldoende knowhow in huis hebben, of in huis kunnen halen, om adequaat aan wetgeving te voldoen. Hierbij wordt compleet voorbij gegaan aan de veelheid aan kleine mkb- en zzp-ondernemers die zich aan dezelfde wetgeving dienen te voldoen. Ook bij de nu voorliggende voorstellen voelt ONL voor Ondernemers zich genoodzaakt met een kritische noot te reageren.

1. Tegengaan misbruik grote sommen contant geld

Op eerste gezicht lijken er weinig eigenlijke redenen te zijn om transacties boven de € 3.000 in contanten te verrichten voor partijen die beroeps- of bedrijfsmatig handelen in goederen. Toch zijn er sectoren waar contante betalingen van grote bedragen nog veelvuldig voorkomt. Luxe goederen natuurlijk, maar ook een nieuwe keuken worden nog met regelmaat in contanten betaald. Ook ondernemers die zaken doen met landen waar meer gebruik wordt gemaakt van contanten, door een lager vertrouwen in financiële instituties, zijn gewend om grote bedragen in contanten te ontvangen. Zij vrezen een waterbed-effect. ONL voor Ondernemers leest in het wetsvoorstel dat het bedrag van € 3.000 is afgestemd op België, waar al langer een verbod op contantenbetalingen boven de € 3.000 euro bestaat. Een grens van € 1.000 zoals in Frankrijk werd te laag bevonden terwijl Duitsland helemaal geen strengere eisen stelt. Dit roept vragen op over de afwegingen die door de wetgever zijn gedaan alvorens te kiezen voor een grens van € 3.000. Is het bijvoorbeeld aantoonbaar dat het verbod op betalingen boven de € 3.000 in België een significante bijdrage heeft geleverd aan het voorkomen van witwassen en financieren van terrorisme? Is het bekend wat voor effect dit verbod heeft op het Belgische ondernemersklimaat? ONL voor Ondernemers vraagt de wetgever welke afwegingen zijn gemaakt bij de keuze om aan te sluiten op het verbod zoals in België reeds is ingevoerd.

2. Uitwisseling van het cliëntendossier tussen instellingen

ONL voor Ondernemers wil dat Wwft-instellingen meer mogelijkheden krijgen om informatie uit te wisselen met ander Wwft-instellingen. Om de enorme administratieve lasten die de Wwft met zich meebrengt enigszins behapbaar te maken zou het zinvol zijn als informatie gedeeld kan worden zodat cliënten, die bijvoorbeeld al door een bank zijn gescreend, bij een andere Wwft-instelling niet opnieuw aan een cliëntenonderzoek onderhevig hoeven worden. ONL wil dat wordt geïnventariseerd of het mogelijk is om een ecosysteem op te zetten waar alle tussenpersonen (anoniem) gebruik van kunnen maken om meldingen te delen.

Door de verplichting, beperkingen en onduidelijkheden over het nu voorliggende voorstel zal deze echter enkel de zoveelste toename van administratieve lasten tot gevolg hebben. De mogelijkheid om bij een verscherpt cliëntenonderzoek navraag te doen bij dienstverleners of de cliënt in kwestie diensten afneemt, diensten heeft afgenomen, of diensten heeft gepoogd af te nemen bij een andere

dienstverlener is een positieve ontwikkeling. De verplichting hiertoe zorgt echter voor een enorme toename aan administratieve lasten bij elk verscherpt cliëntenonderzoek. Het wetsvoorstel is verder volstrekt onduidelijk hoe verwacht wordt dat Wwft-instellingen deze informatie gaan achterhalen. MKB-ondernemers die onder de verplichtingen van de Wwft vallen hebben soms duizenden collega's. ONL voor Ondernemers is voorstander van het wettelijk *mogelijk* maken navraag te doen bij collega's, maar wil dat de wetgever afziet van een verplichting.

Voor veel ondernemers wordt het steeds moeilijker te voldoen aan de almaar complexer wordende wet- en regelgeving van de Wwft. ONL voor Ondernemers betwijfeld of de maatregelen ook echt bijdragen aan de efficiënte bestrijding van witwassen en financiering van terrorisme. Steeds meer ondernemers geloven er niet meer in en zien de Wwft als een papieren tijger die het hun in toenemende mate lastiger maakt om te ondernemen.